

struktion. Det, vi havde kaldt „et raad-
dent Forlig“, erklærede Justitsministerens
Organ for den eneste Maade, hvorpaa man
kunde lovgive her i Danmark. Ja, i saa-
danne Tilfælde have vi anvendt vor Kritik,
og jeg tror med fuld Ret.

Den højtærede Finansminister kom
paa ny ind paa den Appel til de fagorga-
niserede Arbejdere i de enkelte toldbeskyt-
tede Industrier, som han for nogen Tid
siden rettede til os, han vilde ikke lade
sin Besvarelse gælde, men sagde, at han
ventede vedblivende at høre fra disse Folk,
og han vilde ikke blot lytte opmærksomt
dertil, men han vilde ogsaa tage Hensyn
dertil.

Jeg vil endnu i Dag gøre et Par Be-
mærkninger om denne Sag, og jeg vil sige,
at det forekommer mig stadig forunderligt,
at den højtærede Finansminister lægger
saa umaadelig stor Vægt paa denne Appel
til, hvad de enkelte Arbejdere i enkelte
toldbeskyttede Fag mene om denne Ting.
Han lagde dog — det hørte vi ogsaa ny-
lig — ikke den mindste Vægt paa, hvad
Sukkerroedyrkerne, selv ikke de mindste
Sukkerroedyrkere ovre paa Lolland-Falster,
mente om Sagen. Tværtimod, i sit Svar
til det ærede Medlem for Maribo (Chr.
Reventlow) sagde den højtærede Finans-
minister forleden Dag, at han havde faaet
nok af at forhandle med Sukkerfabrikan-
terne. Om Sukkerfabrikanterne udtalte den
højtærede Finansminister, at de anbringe
Landmændene foran sig, idet de møde os,
i det Haab, at dem ville vi ikke skyde
paa. Den højtærede Finansminister sagde
altsaa om de toldbeskyttede Sukkerfabri-
kanter, at de skyde Landmændene foran
sig, for dem tør Ministeren og Venstre
ikke skyde paa. Det forekommer mig, at
den højtærede Finansminister nu umaade-
lig gerne vilde skyde Arbejderne i visse
toldbeskyttede Fag frem mellem sig og
Socialdemokraterne, idet han saa haabede
paa, at vi ikke turde skyde paa disse Ar-
bejdere. Jeg vil gerne gøre Tingets højt-
ærede Medlemmer og ikke mindst Med-
lemmerne af Tingets Flertal opmærksomme
paa, hvad der i Virkeligheden ligger bag-
ved. Der ligger det bagved, at Finans-
ministeren godt føler, at hans Toldlov er
en Toldlov, der tager meget mere Hensyn
til Toldbeskyttelsen, end Venstre nogen
Sinde tidligere har tænkt sig. Han vil
gerne have Støtte derfor og vil inderlig
gerne kunne skyde Arbejderne i visse Fag
frem foran sig mellem sig og os. Det er i
Virkeligheden det, som ligger deri. Ellers
maatte han ogsaa tage Hensyn til Sukker-

roedyrkerne, men dem bryder han sig ikke
om. Han bebrejder tværtimod Sukkerfabri-
kanterne, at de skyde de smaa Landbrug-
gere foran sig.

Om det nu vil være klogt af Arbej-
derne i disse enkelte Fag at komme med
Adresser til Ministeren eller Lovgivnings-
magten om Forhold, som de, hvad jeg ud-
viklede forleden, faktisk ikke have til-
strækkeligt Indblik i, da de ikke kende
den forretningsmæssige Ledelse og ikke
Konjunkturerne i deres Industrier, ved jeg
ikke. De ere Lønarbejdere og ere holdte
helt udenfor det. Jeg vil bede alle Med-
lemmerne i Salen overveje, om det vilde
være særlig klogt, om det ikke vilde være
at sammenblande Fagforeninger og Poli-
tik. Fagforeningerne have deres særlige
Opgave deri: at tilvejebringe Orden i Ar-
bejds-løn, Arbejdstid, Arbejdsvilkkaar osv.
Vilde det ikke være rigtigst, at de holdt
sig til deres faglige Opgaver? Jeg tror,
det vil være det klogeste. Noget andet
er, at Arbejderklassen som Klasse foruden
sine faglige Opgaver ogsaa driver Politik.
Jeg tror, at hvis disse enkelte faglige Arbej-
dere kom her med Adresser, der gik i Ret-
ning af, at deres Fabrikanter, deres Arbejds-
givere, meget vel kunde undvære en hel
Del af Toldbeskyttelsen, vilde de blot ud-
sætte sig for, at ved næste faglige Stri-
dighed vilde Fabrikanterne skrigte op og
sige, at Arbejderne selv med den Adresse
havde bevirket, at Fabrikanterne ikke
kunde give en Smule mere i Løn.

Jeg har lagt Mærke til, at der ligesom
har været et Sammenspil mellem den
højtærede Finansminister og Regerings-
pressen i København om at drive visse
Arbejdere i visse toldbeskyttede Fag frem
til Hjælp for Ministeren og hans ret pro-
tektionistiske Toldlovsforslag mod os So-
cialdemokrater. Der var en Fagforenings-
formand, en Papirarbejder, som paa et
offentligt Møde stod op og erklærede, at
saa vidt han kendte Forholdene og Kon-
junkturerne, kunde Papirindustrien meget
godt undvære en Del af den Toldbeskyt-
telse, den nu vil have, og at Gennem-
førelsen af denne Toldlov ikke vilde for-
hindre Papirfabrikkerne i at indføre bedre
Arbejdsvilkkaar for Papirarbejderne. Da
han havde gjort dette, bleve de forenede
Papirfabrikker meget vrede og sendte en
Skrivelse derom til „Social-Demokraten“,
hvori de protesterede mod, hvad denne
Papirarbejder havde udtalt. Der gik nogle
Dage, forinden „Social-Demokraten“ saa
sig i Stand til at offentliggøre denne
Skrivelse, fordi der var mange Oplysnin-